

מסכת נזיר

פרק ב

א. **הַרְיֵנִי נָזִיר** מִן הַגּוֹגָרוֹת וּמִן הַקְּבָלָה, **בֵּית שְׁמָאי אֲוֹמָרִים**, **נָזִיר**, **וּבֵית הַלָּל אֲוֹמָרִים**, **אֵינוֹ נָזִיר**. אמר רבי יהושע, אף כשאמרו בית שמאלי, לא אמרו אלא באומר הרי והוא עלי קרבון:

ב. אמר, אמרה פֶּרֶה זו **הַרְיֵנִי נָזִירה** אם עומדת אני. אמר, ה'כלת ה'זה **הַרְיֵנִי נָזִיר** אם נפקח אני. **בֵּית שְׁמָאי אֲוֹמָרִים**, **נָזִיר**, **וּבֵית הַלָּל אֲוֹמָרִים**, **אֵינוֹ נָזִיר**. אמר רבי יהושע, אף כשאמרו בית שמאלי, לא אמרו אלא באומר הרי פֶּרֶה זו עלי קרבון אם עומדת היא:

ג. מִזְגּוֹ לוֹ אֶת הַכּוֹס, וְאָמַר **הַרְיֵנִי נָזִיר** מִפְנָgo, **הַרְיֵי זֶה נָזִיר**. מעשה באשה אחת שהיתה שכורה ומזגו לה את הכהן, ואמרה **הַרְיֵנִי נָזִירה** מפנָgo, אמרו חכמים, לא נתפונה אלא לומר הרי הוא עלי קרבון:

ד. **הַרְיֵנִי נָזִיר** עַל מִנְתָּה שָׂאָה שׂוֹתָה יְנוּ וּמְטֻמָּא לְמַתִּים, **הַרְיֵי זֶה נָזִיר** וְאָסֹור בְּכָלָן. יְדַע אֲנִי שִׁישׁ נָזִירות אֶבְלָל אַיִן יְדַע שְׁהַבָּזִיר

אָסֹר בֵּין, הֲרִי זֶה אָסֹר. וַרְבִּי שְׁמֻעָן מַתִּיר. יֹדַע אַנְיָה הַבָּזִיר אָסֹר בֵּין אָכָל סִבּוֹר קִיְתִּי שְׁחַכְמִים מַתִּירִים לֵי מִפְנֵי שָׁאַיָּו אַנְיָיְכָא לְחִיּוֹת אֶלָּא בֵּין, או מִפְנֵי שָׁאַנְיָיְכָא קֹבֵר אֶת הַמִּתִּים, הֲרִי זֶה מַפָּר. וַרְבִּי שְׁמֻעָן אָסֹר:

ה. הַרְיֵנִי נְזִיר וְעַלִּי לְגַלְגָּלָה נְזִיר, וְשָׁמַע חֲבָרוֹ וְאָמַר וְאַנְיָי וְעַלִּי לְגַלְגָּלָה נְזִיר, אִם הִי פְּקָחִים, מְגַלְחִים זֶה אֶת זֶה. וְאִם לְאוֹ, מְגַלְחִים נְזִירִים אַחֲרִים:

ו. הֲרִי עַלִּי לְגַלְגָּלָה חָצֵי נְזִיר, וְשָׁמַע חֲבָרוֹ וְאָמַר וְאַנְיָי עַלִּי לְגַלְגָּלָה חָצֵי נְזִיר, זֶה מְגַלָּה נְזִיר שְׁלִימָה וְזֶה מְגַלָּה נְזִיר שְׁלִימָה, דְּבָרִי רַבִּי מַאֲיר. וְחַכְמִים אֹמֶרים, זֶה מְגַלָּה חָצֵי נְזִיר וְזֶה מְגַלָּה חָצֵי נְזִיר:

ז. הַרְיֵנִי נְזִיר לְכַשְּׁיחִיה לֵי בָּנו, וְנֹולֵד לוֹ בָּנו, הֲרִי זֶה נְזִיר. נֹולֵד לוֹ בָּת, טְמַטּוֹם, וְאַנְקָרְוִינָס, אִינּוֹ נְזִיר. אִם אָמַר, כַּשְּׁאָרָה, כַּשְּׁיחִיה לֵי וְלָךְ, אָפְלוֹ נֹולֵד לוֹ בָּת, טְמַטּוֹם, וְאַנְקָרְוִינָס, הֲרִי זֶה נְזִיר:

ח. הַפִּילָה אֲשֶׁתֽוֹ, אִינּוֹ נְזִיר. רַבִּי שְׁמֻעָן אֹמֶר, יָאמַר, אִם הִיא בָּנו קִיְמָא, הֲרִי אַנְיָה חֹבֶה. וְאִם לְאוֹ, הֲרִי אַנְיָה נְזִיר נְדָבָה. חֹזֶר וַיַּלְדָה, הֲרִי זֶה נְזִיר. רַבִּי שְׁמֻעָן אֹמֶר, יָאמַר, אִם הַרְאָשׁוֹן בָּנו קִיְמָא, הַרְאָשׁוֹן חֹבֶה וְזֹוּ נְדָבָה. וְאִם לְאוֹ, הַרְאָשׁוֹן נְדָבָה וְזֹוּ חֹבֶה:

ט. הַרְיִנִי גָזֵיר, וּגְזֵיר כְשִׁיחִיה לֵי בָנו, הַתְּחִיל מֹגֶה אַת שְׁלֹו וְאַחֲר
כֵה נוֹלֵד לו בָנו, מְשֻׁלִים אַת שְׁלֹו וְאַחֲר כֵה מֹגֶה אַת שְׁל בָנו. הַרְיִנִי
גָזֵיר כְשִׁיחִיה לֵי בָנו וּגְזֵיר, הַתְּחִיל מֹגֶה אַת שְׁלֹו וְאַחֲר כֵה נוֹלֵד לו
בָנו, מְגִיח אַת שְׁלֹו וּמֹגֶה אַת שְׁל בָנו, וְאַחֲר כֵה מְשֻׁלִים אַת שְׁלֹו:

י. הַרְיִנִי גָזֵיר לְכְשִׁיחָא לֵי בָנו, וּגְזֵיר מֵאָה יוֹם. נוֹלֵד לו בָנו עַד
שְׁבָעִים, לֹא הַפְּסִיד כָּלָום. לְאַחֲר שְׁבָעִים, סוֹתָר שְׁבָעִים, שְׁאַיִן
תְּגִלְחָת פְּחוֹת מְשֻׁלְשִׁים יוֹם: